

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové, soudce Mgr. Ondřeje Bartoše a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou se sídlem Bratronice
241/0, 273 63 Bratronice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské nám. 1245, 500 02 Hradec Králové

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení podle zákona o
svobodném přístupu k informacím,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 28. 6. 2024, vedené žalovaným pod sp. zn. KUKHK-IZ-78/MSZ/2024, ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 21 363 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 9. 8. 2024 žalobu, kterou se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

(InfZ). Žalobce žádal poskytnutí informací o přestupkových řízeních, které vedl žalovaný podle zákona o provozu na pozemních komunikacích v roce 2023. Žalovaný oznámil žalobci požadavek úhrady za poskytnutí informací. Protože žalobce s výší úhrady nesouhlasil, podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, o které nadřízený orgán – Ministerstvo dopravy – dosud nerozhodl.

2. Krajský soud původně usnesením ze dne 17. 12. 2024, č. j. 31 A 27/2024-69, žalobu odmítl z důvodu, že žalobce nevyčerpal prostředek spočívající v podnětu k uplatnění opatření podle nečinnosti podle § 80 správního řádu, o němž by podle § 16b InfZ rozhodoval Úřad pro ochranu osobních údajů.
3. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby (rozsudek ze dne 27. 5. 2025, č. j. 8 As 1/2025-31). Tímto názorem byl krajský soud v dalším řízení vázán.
4. Krajský soud následně dospěl k závěru, že žalovaný je v řízení nečinný, a uložil mu povinnost o žalobcově žádosti rozhodnout.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobce navrhoval, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádosti, podané dne 28. 6. 2024. Rekapituloval průběh řízení o žádosti a shrnul, že požádal žalovaného o informace, žalovaný vydal požadavek úhrady nákladů, s nímž žalovaný nesouhlasil, proto proti němu podal stížnost. Tato stížnost v zákonné lhůtě nebyla vyřízena. Podle judikatury se za této situace nelze domáhat vydání rozhodnutí o stížnosti proti výši úhrady, ale přímo rozhodnutí o žádosti o informace, tj. fakticky vyhovění žádosti. Marným uplynutím lhůty pro vyřízení podané stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace je pak vyčerpán prostředek ochrany proti nečinnosti, s nímž zákon spojuje přípustnost žaloby na ochranu proti nečinnosti.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 10. 2024 navrhoval odmítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k žalobě shrnul nejprve průběh vyřizování žádosti a stížnosti. Žalobci poskytl část požadovaných informací a ke zbývajícím bodům sdělil, že vyhledání a zpracování požadovaných informací představuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání ve smyslu § 17 InfZ, za což požadoval úhradu v souladu se sazebníkem. Žalovaný podrobně popsal, v čem spočívá rozsáhlost vyhledávání a předeštl odhadovanou časovou dotaci. Následně rekapituloval obsah žalobcovy stížnosti a sdělil, že stížnost předložil Ministerstvu dopravy dne 22. 7. 2024.
7. K žalobě samotné žalovaný poukázal na novelu InfZ, provedenou zákonem č. 111/2019 Sb. Touto novelou bylo do InfZ vloženo nové ustanovení § 16b odst. 3, podle něhož platí, že k opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů. Podle žalovaného žalobce tento prostředek nevyužil, proto je jeho žaloba nepřipustná.
8. V návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci 8 As 1/2025 se žalovaný k věci samé dále nevyjádřil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu druhého soudního řádu správního (s. ř. s.), vycházející ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
10. Krajský soud předně konstatuje, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Tímto prostředkem byla stížnost podle § 16a odst. 1 InfZ, o které nadřízené Ministerstvo dopravy nerozhodlo. Novelou zavedený § 16b odst. 3 InfZ je kompetenčním ustanovením. Navazuje na § 20 odst. 5 InfZ a lze jej uplatnit u jiných typů řízení podle InfZ. V případě stížnosti podle § 16a odst. 1 by jeho uplatnění bylo v rozporu s ústavněprávními garancemi práva na informace a efektivitu jeho ochrany a pouze by komplikovalo přístup k soudní ochraně. Již podání stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ je zvláštním prostředkem, jímž se žadatel brání proti nečinnosti veřejné správy při poskytování informací ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2025, č. j. 1 As 208/2024-24). Nebyl tedy dán důvod k odmítnutí žaloby.
11. Žaloba je tedy přípustná; krajský soud pak dospěl i k závěru, že je také důvodná.
12. V posuzované věci je nesporné, že žalobce podal podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ dne 28. 4. 2024 stížnost proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací podle § 17 odst. 3 InfZ.
13. O této stížnosti byl nadřízený orgán žalovaného – Ministerstvo dopravy – povinen rozhodnout podle § 16a odst. 8 informačního zákona do 15 dnů ode dne, kdy mu byla stížnost předložena. Stížnost žalobce byla nadřízenému orgánu předložena dne 22. 7. 2024 datovou schránkou. Nadřízený orgán byl tedy povinen stížnost vyřídit do 6. 8. 2024. Stížnost však nevyřídil ani do dne podání žaloby (9. 8. 2024) ani ke dni rozhodnutí soudu.
14. Soud tedy v posuzované věci shledal nečinnost nadřízeného orgánu žalovaného při vyřizování stížnosti proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací.
15. Nejvyšší správní soud judikoval, že v případě, kdy žadatel podá stížnost proti výši úhrady za poskytnutí informace a současně tuto požadovanou úhradu nezaplatí, žádost nemůže být odložena, protože do rozhodnutí (nečinného) nadřízeného orgánu neběží lhůta k úhradě, po jejímž marném uplynutí je teprve možné žádost odložit (§ 17 odst. 5 *in fine* InfZ). V takovém případě je možné se žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. domáhat vydání rozhodnutí přímo po povinném subjektu (srov. rozsudek ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14).
16. V souladu s právě citovanými závěry judikatury NSS se tak žalobce v posuzované věci důvodně domáhá ochrany proti nečinnosti přímo vůči žalovanému jako povinnému subjektu, přestože ten (na rozdíl od nadřízeného správního orgánu) fakticky nečinný není. Proto soud přikázal žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací.

V. Závěr a náklady řízení

17. Z výše uvedených důvodů soud shledal žalobu důvodnou a uložil žalovanému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí, k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu, která se shoduje se lhůtou zákonnou (§ 81 odst. 2 s. ř. s., § 14 odst. 5 písm. d) InfZ).

18. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení v dále uvedeném rozsahu.
- a. Žalobce zaplatil soudní poplatek za podání žaloby ve výši **2 000 Kč**.
 - b. Žalobce byl zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů právního zastoupení.
 - c. Advokát vykonal v řízení před krajským soudem celkem 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis podání ve věci samé – žaloby). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění před 1. 1. 2025, částku 3 100 Kč, celkem za 2 úkony **6 200 Kč**.
 - d. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění před 1. 1. 2025), celkem **600 Kč**.
 - e. Žalobce zaplatil soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši **5 000 Kč**.
 - f. Advokát vykonal v řízení před Nejvyšším správním soudem celkem 1 úkon právní služby (sepis podání ve věci samé – kasační stížnosti). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění po 1. 1. 2025, částku 4 620 Kč, celkem za 1 úkon **4 620 Kč**.
 - g. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 1 úkony po 450 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění po 1. 1. 2025), celkem **450 Kč**.
 - h. Advokát je plátcem DPH, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši **2 492,70 Kč**.
- Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 21 362,70 Kč, po zaokrouhlení na celé koruny **21 363 Kč**.
19. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 7. srpna 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu